

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712215508
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712215508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Marty Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcom: 1/ S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. P. XXXX/XX, F., právne zastúpenej JUDr. Jankou Hazlingerovou, advokátkou so sídlom Čapkova 8, Bratislava, 2/ F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, D. pod P., 3/ F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, F., v konaní zastúpenému Lenkou Polekovou, tajomníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 11.065,31 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne 1/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. októbra 2013, č.k. 7C/52/2013-87, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zviazal odporcov 1/ - 3/ k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 11.065,31 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 9.932,82 Eur od 21. 3. 2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne nahradiť navrhovateľovi trovy konania 2.281,75 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcom 1/, 2/, 3/ povinnosť zaplatiť mu sumu 11. 065,31 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.932,82 Eur od 21.03.2012 do zaplatenia s odôvodnením, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0362694855 zo dňa 14.03.2005 poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcom 1/, 2/ ako dlžníkom peňažné prostriedky. Odporcovia úver v dohodnutých splátkach nesplácali, preto veriteľ odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov 1/, 2/ na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 11.065,31 Eur a pozostávala z istiny vo výške 932,82 Eur a úroku z omeškania vo výške 1.132,49 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 uzatvorenou medzi pôvodným veriteľom ako postupcom - Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, bola pohľadávka voči odporcom 1/, 2/ postúpená na navrhovateľa. Vo veci vydal súd platobný rozkaz pod č.k. 7Ro/315/2012-43 zo dňa 30.01.2013, ktorým v celom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa. Proti platobnému rozkazu podala odporkyňa 1/ odpor v ktorom uviedla, že návrh navrhovateľa považuje vo vzťahu nej za nedôvodný, nakoľko si s odporcom 2/ po rozvoze vyporiadali BSM, predmetom ktorého

vyporiadania bol aj tento dlh, ktorý prevzal odporca 2/, keďže prostriedky použil v prospech svojho podnikania, z ktorého dôvodu podpísal aj uznanie dlhu. Navrhovateľ namietal, že podľa § 531 ods. 1 Obč. zák. nedal súhlas na prevzatie dlhu. Odporca 2/ sa k návrhu nevyjadril.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že dňa 14.03.2005 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcami 1/, 2/ zmluvu o splátkovom úvere č. 0362694855, na základe ktorej poskytol tento odporcom 1/, 2/ úver v celkovej výške 9.958,18 Eur s konečnou splatnosťou úveru dohodnutou k 20.03.2012. Úver bol o.i. zabezpečený dohodou o ručení zo dňa 14.03.2005, uzatvorenou s odporcom 3/. Dňa 29.04.2012 uzatvoril odporca 2/ s navrhovateľom dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku v sume istiny 9.932,82 eur. Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6C/174/2006-181 zo dňa 25.02.2010 vyplýva, že bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - odporcov 1/, 2/, pričom odporca 2/ sa zaviazal prevziať a splatiť zvyšok úveru zo zmluvy č. 0362694855, ktorej nesplatená časť predstavovala sumu 8.651,72 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2010. Zo spisu č.k. 6C/174/2006 bolo zistené, že navrhovateľ ani jeho právny predchodca neudelili súhlas k tomu, by bol spoločný záväzok odporcov 1/, 2/ prikázaný v rámci vyporiadania BSM odporcovi 2/.

Na danú vec súd prvého stupňa aplikoval ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 - 3, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 531 ods. 1, § 546 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 písm. a), b), § 23a ods. 1, 2, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že aktívna legitímácia navrhovateľa vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, čo bolo odporcom 1/, 2/, 3/ oznámené listom zo dňa 28.09.2011. Zmluvou o úvere vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/, 2/ právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluvou sa navrhovateľ v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť odporcom 1/, 2/ ako fyzickým osobám - nepodnikateľom peňažné prostriedky a odporcovia 1/, 2/ sa tieto zaviazali splácať v pravidelných splátkach. Pre prípad, že pohľadávku navrhovateľa odporcovia 1/, 2/ neuspokoja, prevzal podľa § 546 Občianskeho zákonníka na seba tento záväzok odporca 3/, ako ručiteľ. Tvrdenie odporkyne 1/ že prikázaním zostatku záväzku zo zmluvy o splátkovom úvere odporcovi 2/ v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v konaní nepovažoval za významné, nakoľko zistil, že navrhovateľ ani jeho právny predchodca neudelili súhlas k tomu, by bol spoločný záväzok odporcov 1/, 2/ prikázaný v rámci vyporiadania BSM odporcovi 2/, čím nemohlo dôjsť k prevzatiu dlhu podľa § 531 ods. 1 Obč. zák., v dôsledku čoho dlžníčkou naďalej zostala aj odporkyňa 1/. K prevzatiu dlhu odporcom 2/ nedošlo ani uzatvorením dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 29.04.2012, keďže uznanie dlhu odporcom 2/, nenahrádza pôvodný záväzok odporcov 1/, 2/, 3. Súd mal za preukázané, že odporcovia 1/, 2/ svoje zmluvné povinnosti neplnili, následkom čoho bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru ku dňu 23.01.2012, ktorým dňom vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 9.932,82 Eur ako nesplatenej istiny úveru a úroku z omeškania vyčísleného vo výške 1.132,49 Eur. Pohľadávku mal čo do základu aj výšky dôvodnú a preto návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu. Súd tiež rozhodol o navrhovateľom uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania posúdil podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Za rozhodný deň pre určenie výšky úroku z omeškania považoval 21.03.2012, t.j. deň nasledujúci po dni konečnej splatnosti úveru. Diskontná sadzba ECB bola v rozhodný deň určená vo výške 1 %, ktorá sa zvyšuje o 8 percentuálnych bodov, t.j. 9 % ročne. Úrok z omeškania uplatnený navrhovateľom vo výške 9 % ročne zo sumy 9.932,82 Eur od 21.03.2013 považoval za dôvodný a tento navrhovateľovi rovnako priznal. O trovách konania rozhodol aplikujúc § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti odporcom 1/, 2/, 3/ ako účastníkom, ktorí vo veci úspech nemali. Náhrada trov konania predstavuje zaplatený súdny poplatok vo výške 663,50 Eur a trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. za tieto úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 270,54 Eur + 7,63 Eur paušál

- podanie vo veci samej - návrh zo dňa 10.12.2012 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 270,54 Eur + 7,63 Eur paušál

- podanie vo veci samej - vyjadrenie k odporu zo dňa 09.05.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 270,54 Eur + 7,81 Eur paušál

- účasť na pojednávaní dňa 13.05.2013 na základe substitúcie Advokátska kancelária Gallo s.r.o. podľa § 10 ods. 1, § 14 ods.1 písm. d), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 270,54 Eur + 7,81 Eur paušál

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 13.05.2013 podľa § 15 písm. a), § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách Martin - Považská Bystrica a späť 130 km, použité motorové vozidlo Škoda Fabia, ev. č. MT 209 BI, spotreba 6,0 litra/100 km, cena PHM 1,485 Eur/l, základná náhrada 0,183 Eur/km = 35,37 Eur

- náhrada za strata času stráveného cestou na pojednávanie dňa 13.05.2013 v rozsahu 6 polhodín po 13,01 Eur podľa § 15 písm. b) v spojení s § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. = 78,06 Eur

- účasť na pojednávaní dňa 16.10.2013 na základe substitúcie Advokátska kancelária Gallo s.r.o. podľa § 10 ods. 1, § 13a ods.1 písm. d), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 270,54 Eur + 7,81 Eur paušál

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 16.10.2013 podľa § 15 písm. a), § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách Martin - Považská Bystrica a späť 130 km, použité motorové vozidlo Škoda Fabia, ev. č. MT 209 BI, spotreba 6,0 litra/100 km, cena PHM 1,485 Eur/l, základná náhrada 0,183 Eur/km = 35,37 Eur

- náhrada za strata času stráveného cestou na pojednávanie dňa 16.10.2013 v rozsahu 6 polhodín po 13,01 Eur podľa § 15 písm. b) v spojení s § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. = 78,06 Eur.

Súd nepriznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za účasť na pojednávaní dňa 18.06.2013, nakoľko zo zápisnice z pojednávania zo dňa 18.06.2013 vyplýva, že tohto pojednávania sa právny zástupca navrhovateľa ani navrhovateľ nezúčastnili. Trovy právneho zastúpenia sú tak spolu: odmena vo výške 1.352,70 Eur + paušál vo výške 38,69 Eur + cestovné vo výške 70,74 Eur a náhrada za stratu času vo výške 156,12 Eur = 1618,25 Eur. Spolu so zaplateným súdnym poplatkom predstavujú trovy konania sumu 2.281,75 Eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla odporkyňa 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadala odvolací súd o zmenu napadnutého rozsudku tak, že návrh vo vzťahu k odporkyňi 1/ zamietne. Namietala nesprávne právne posúdenie veci, čím uplatnila dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., ktoré pochybenie videla v mylnom posúdení dopadu vyporiadania BSM medzi ňou a odporcom 2/ a tiež uznania dlhu odporcom 2/ splatiť záväzkov voči navrhovateľovi vyplývajúci z úverovej zmluvy. Zastávala názor, že v dôsledku vyporiadania BSM a následnej písomnej dohody odporcu 2/ s navrhovateľom došlo na jej strane odporkyne k zániku povinnosti plnenia z tohto záväzku, z čoho vyplýva, že nie je v spore nositeľkou vecnej pasívnej legitímácie. Poukázala na ust. § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri vyporiadaní BSM vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, v súlade s čím pri vyporiadaní súd postupoval, a keďže odporca 2/ bol súdnym rozhodnutím zaviazaný splatiť celý zvyšok úveru vo výške 8.651,72 eur, do výlučného vlastníctva odporkyne pripadol iba majetok v hodnote 763,45 eur. Rozhodnutie o vyporiadaní BSM odporkyňa 1/ doručila právnemu predchodcovi navrhovateľa a zároveň mu oznámila, že vychádzajúc z právoplatného súdneho rozhodnutia o vyporiadaní BSM je povinný splatiť zvyšok úveru výlučne odporca 2/. Na základe týchto skutočností podľa jej tvrdenia aj následne navrhovateľ podpísal dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku iba s odporcom 2/ a nie aj s odporkyňou 1/, pretože v deň kedy táto bola podpísaná, t. j. 29.04.2012 si bol vedomý, že povinnosť splatiť zvyšok úveru je už výlučne na strane odporcu 2/, s ktorým prevzatím dlhu navrhovateľ vyjadril súhlas práve prostredníctvom uzatvorenia tejto dohody, ktorú aj podpísal. Súd prvého stupňa zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver, keď aplikujúc ust. § 531 Občianskeho zákonníka došiel k záveru o neexistencii súhlasu veriteľa s prevzatím dlhu odporcom 2/, z ktorého dôvodu zaviazal na splnenie povinnosti nesprávne aj odporkyňu 1/. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o

uznaní záväzku je jednoznačne písomnou dohodou vyjadrujúcou udelenie súhlasu s prevzatím záväzku v zmysle § 531 Občianskeho zákonníka vychádzajúcou z rozhodnutia o vyporiadaní BSM so závermi ktorého veriteľ súhlasil a uvedenou dohodou ich akceptoval. Poukázala na to, že súhlas veriteľa v zmysle ust. § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže byť udelený buď vopred, alebo dodatočne a pre takýto prejav zákon neustanovuje žiadne formálne náležitosti, pretože ide o jednostranný úkon, ktorý môže byť v písomnej forme, ústnej alebo konkludentnej. Prejav vôle veriteľa v tom smere, že súhlasí so splatením mu úveru výlučne odporcom 2/ podľa jej názoru, z dohody vyplýva. Svedčí o tom tiež to, že zo strany navrhovateľa nebola vyzvaná k zaplateniu dlhu práve z dôvodu existencie predmetnej dohody a dlh tento začal od nej vymáhať až potom, keď si odporca 2/ neplnil tento svoj záväzok voči nemu, ktorý postup navrhovateľa považuje za účelový. V konečnom dôsledku namietala, že týmto rozhodnutím súd porušil ust. § 1 O.s.p., v zmysle ktorého je povinnosťou súdu postupovať tak, aby bola každému účastníkovi v konaní zabezpečená spravodlivá ochrana jeho práv a oprávnených záujmov, ktorá zásada však bola porušená, pretože napadnutým rozhodnutím bol navrhovateľovi priznaný nárok aj voči odporkyňi 1/ napriek tomu, že na jej strane v tom čase už povinnosť plniť vo vzťahu k uplatnenému nároku nebola, čím bolo porušené právo odporkyne 1/ na spravodlivý proces.

Odporcovia 2/, 3/ nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení, podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa pretože navrhovateľ ani pôvodný veriteľ, nedali súhlas na prevzatie dlhu v zmysle ust. § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 29.04.2012 za udelenie súhlasu považovať nemožno, uznanie dlhu odporcom 2/ nenahrádza pôvodný záväzok odporcov v 1/ až 3/ rade.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas, v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p., s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými odporkyňou 1/ a ich rozsahom, je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p. .

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., v rozsahu odporkyňou 1/ podaného odvolania, bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vo veci vyhlásil verejne rozsudok podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správny, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a) až f) citovaného zákonného ustanovenia.

Odporkyňa 1/ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., spočívajúci v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný podľa súdnej praxe v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť citovaného dôvodu na odvolanie. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku a v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa:

Odporkyňa 1/ v konaní zotrvala na tom, že vychádzajúc z rozhodnutia súdu, ktorým bolo vyporiadané BSM jej a odporcu 2/ po rozvedení ich manželstva, odporca 2/ prevzal záväzok zaplatiť dlh právnomu predchodcovi navrhovateľa vzniknutý za trvania ich manželstva, s čím veriteľ súhlasil o čom svedčí dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 29.04.2012, uzatvorená výlučne s odporcom 2/, v dôsledku čoho na jej strane došlo k zániku povinnosti plnenia z tohto dlhu vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorá skutočnosť mala za následok, že nemôže byť v spore vecne pasívne legitimovaná.

Podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

Podľa § 531 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.

V citovanom zákonom ustanovení je upravená zmena v subjektoch záväzku na strane dlžníka. Prevzatie dlhu je jedným z prípadov, keď v doterajšom záväzkovom právnom vzťahu dochádza k zmene osoby dlžníka, v dôsledku čoho sa pôvodný dlžník, resp. jeden z pôvodných dlžníkov ipso iure oslobodzuje zo záväzkového, ako aj z vecnoprávneho vzťahu. Možno rozlišovať medzi dobrovoľným prevzatím dlhu a núteným prevzatím dlhu. V prípade nútenej intercesie možno hovoriť o prechode dlhu, ku ktorému dochádza buď na základe zákona, ako napr. pri dedení, alebo na základe súdneho rozhodnutia v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Na prechod dlhu na nového dlžníka, sa analogicky použije právna úprava prevzatia záväzkov podľa § 531 a § 532 Občianskeho zákonníka.

Základným predpokladom prevzatia dlhu, je existencia záväzkového právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, bez ohľadu na to, na základe akých právnych skutočností pôvodný dlh vznikol. Zmluva o prevzatí dlhu, či súdne rozhodnutie obsahujúce takýto prechod dlhu sa vo vzťahu k tretím osobám, teda veriteľom stáva účinným až ich súhlasom. Súhlas veriteľa s plnením, predstavuje jednostranný právny úkon, ktorého právne účinky nastanú až dôjdením do sféry dispozície pôvodného, alebo preberajúceho dlžníka (§ 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka). O tom, ako sa má veriteľ dozvedieť o uzavretí tejto zmluvy, prípadne o súdnom rozhodnutí, zákon nič nehovorí. Môže sa dozvedieť buď od účastníkov zmluvy, ako aj od tretích osôb. Súhlas veriteľa s prevzatím dlhu musí mať náležitosti platného právneho úkonu. Musí byť určitý a zrozumiteľný (§ 37 Občianskeho zákonníka). Veriteľ, ktorému dlžník oznámi, že jeho dlh preberá niekto iný, nemá povinnosť oznámiť dlžníkovi nesúhlas s prevzatím dlhu. Ak veriteľ po tomto oznámení je nečinný, nemožno to bez ďalšieho považovať za jeho súhlas s prevzatím dlhu. Súhlas možno dať podľa judikatúry akýmkoľvek spôsobom, nevzbudzujúcim pochybnosť o tom, že veriteľ s prevzatím dlhu súhlasí, môže byť udelený v zmysle ust. § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka buď vopred, alebo tiež dodatočne. Tento jednostranný úkon, môže byť v písomnej forme, ústny, alebo konkludentný. Lehotu na súhlas veriteľa zákon neustanovuje. V praxi však k nemu musí dôjsť v takej lehote, aby ho bolo možné dať do časovej súvislosti s uzavretím zmluvy medzi dlžníkmi. V každom prípade až súhlasom veriteľa, vstupuje preberateľ dlhu v rozsahu, v ktorom dlh prevzal, do právneho vzťahu namiesto pôvodného dlžníka a od tej doby je veriteľ aj oprávnený vymáhať pohľadávku od nového dlžníka. Súhlas veriteľa je zo všeobecnejšieho pohľadu vyjadrením zásady „pacta sunt servanda“ (dohody treba zachovávať), pretože záväzok nemožno meniť len z vôle jednej strany, ak by s tým nevyjadřila súhlas aj druhá strana, ktorej sa zmena bezprostredne týka. Prejav vôle veriteľa má teda za následok, že od okamihu, kedy dôjde pôvodnému alebo novému dlžníkovi tento súhlas, stáva sa zmluva o prevzatí dlhu účinnou a na plnenie dlhu je zaviazaný nový dlžník, zatiaľ čo povinnosť pôvodného dlžníka na plnenie dlhu zaniká. Prevzatie dlhu samo osebe bez súhlasu veriteľa nevyvoláva, pokiaľ ide o zmenu v osobe povinného, žiadne právne následky. Ak by teda veriteľ súhlas na prevzatie dlhu nedal, právne účinky zmluvy dlžníkov, či rozhodnutie súdu obsahujúce takýto prechod dlhu by nenastali, a k zmene v osobe dlžníka by nedošlo; záväzkový vzťah medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom by zostal v nezmenenom stave. Absencia súhlasu veriteľa však nič nemení na dohode medzi dlžníkmi navzájom voči sebe, či na rozhodnutí súdu, obsahujúcom takýto prechod dlhu.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0362694855 poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcom 1/, 2/ počas trvania ich manželstva úver v celkovej výške 9.958,18 eur (300.000 Sk) s dohodnutou výškou úrokovej sadzby do konečnej splatnosti úveru vo výške 9,10%, pričom odporcovia 1/, 2/ sa zaviazali tento splácať v splátkach po 163,38 eur mesačne s dohodnutou konečnou splatnosťou úveru dňa 20.03.2012. Úver bol zabezpečený o.i. tiež ručiteľským záväzkom, ktorý prevzal na seba odporca 3/.

Manželstvo odporcov 1/, 2/ bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.11.2005 pod č. k. 4C/157/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2005. Keďže ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, medzi bývalými manželmi nedošlo po rozvoze ich manželstva k uzatvoreniu dohody o vyporiadaní BSM po rozvoze ich manželstva, na návrh Ľudmily Vranákovej, vystupujúcej v tomto konaní v procesnom postavení odporkyne 1/, vyporiadanie BSM po rozvoze ich manželstva vykonal súd, a to rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 6C/174/2006-181 zo dňa 25.02.2010, ktorý sa stal právoplatným dňom 31. marca 2010, z výrokovej časti ktorého rozhodnutia vyplýva, že okrem iného odporca 2/ sa zaviazal prevziať a splatiť zvyšok dlhu z dotknutej zmluvy o úvere, ktorej nesplatená časť predstavovala ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze ich manželstva sumu 8.651,72 eur. Tak v priebehu konania vedeného pod č. 6C/174/2006, ako aj v priebehu konania v preskúmvanej veci nebolo zistené (účastníkmi ani tvrdené), udelenie súhlasu veriteľom s takýmto prechodom dlhu v rozhodnom období, teda v čase, keď súd o vyporiadaní o.i aj tohto dlhu rozhodoval.

Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenie o tom, ako treba vyporiadať pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom. Tieto pohľadávky a dlhy nepatria totiž podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka do BSM. Súdna prax zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov sa zásadne vyporiadavajú aj ďalšie spoločné majetkové práva a povinnosti, včítane spoločných pohľadávok a dlhov, s primeraným použitím ustanovení § 149 a § 150 OZ. Predpokladom vyporiadania týchto spoločných majetkových práv a povinností je, že vznikli za trvania BSM v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom a že v dobe jeho zániku existujú. Je potrebné však zdôrazniť, že vyporiadanie spoločných práv a povinností sa týka len vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi dohody o vyporiadaní BSM, či účastníkmi súdneho konania, predmetom ktorého je vyporiadanie ich BSM. Všetky práva tretích osôb, pochádzajúce zo záväzkového vzťahu, uzatvoreného s manželmi za trvania BSM zostávajú teda nedotknuté. Rozhodnutie o vyporiadaní BSM má totiž vo vzťahu k tretím osobám charakter akéhosi postúpenia záväzku (prevzatia záväzku) jedným z manželov, ktoré však vo vzťahu k týmto tretím osobám nemá žiadnu právnu relevanciu. Pokiaľ teda aj preukázateľne tak, ako tomu bolo v preskúmvanej veci, v rámci súdneho rozhodnutia došlo v súlade s ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka aj k vyporiadaniu dlhu, ktorý odporcom 1/, 2/ vznikol v súvislosti s bezpodielovým spoluvlastníctvom, a to tak, že v čase vyporiadania existujúci spoločný záväzok odporcov 1/, 2/ (vzniknutý nesporne za trvania ich manželstva), prevzal a zvyšok úveru sa zaviazal splatiť výlučne odporca 2/, za absencie súhlasu veriteľa, nemá takéto vyporiadanie vo vzťahu k nemu, (či už pôvodnému veriteľovi, či jeho právneho nástupcovi, ktorému pohľadávku voči odporcom pôvodný veriteľ postúpil), žiadnu právnu relevanciu a právo veriteľa domáhať sa zaplata takéhoto dlhu je nielen vo vzťahu k odporcovi 2/, ale aj vo vzťahu k odporkyňi 1/, v celom rozsahu zachované.

Samozrejme, ako bolo už vyššie uvedené, nie je vylúčené, aby takýto súhlas veriteľ oznámil či už odporkyňi 1/, alebo odporcovi 2/ tiež dodatočne samozrejme v primeranej lehote tak, aby ho bolo možné dôvodne dať do súvisu s prechodom dlhu na odporcu 2/. Pravdou je, ako tvrdí v odvolaní odporkyňa 1/, že formu takéhoto súhlasu zákon nepredpisuje, môže byť udelený ústne, písomne, konkludentne, musí však z takéhoto prejavu byť zrozumiteľne jasné, k čomu, teda k akým následkom táto vôľa smeruje. Odporkyňa 1/ za takýto prejav vôle považuje "Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 29.04.2012", uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom v 2/ rade. Odvolací súd preskúmaním obsahu tejto dohody dospel k jednoznačnému záveru, že pri akomkoľvek komfortnom výklade prejavu vôle zmluvných strán, ktoré túto dohodu uzatvorili, nemožno z jej obsahu vyvodiť taký prejav vôle, ktorý by bolo možné vykladať ako súhlas veriteľa s prechodom dlhu, resp. jeho prevzatím výlučne odporcom 2/ nadväzujúcim na súdne rozhodnutie, ktorým bolo BSM vyporiadané a následným v konaní tvrdeným oznámením tejto skutočnosti dlžníkmi veriteľovi. Predovšetkým z obsahu tejto dohody vyplýva, že ako dlžníčka vo vzťahu k dotknutému dlhu je v tejto dohode identifikovaná

jednoznačne odporkyňa 1/, pričom odporcu 2/ obsah dohody neidentifikuje ako osobu, na ktorú prešiel uvedený dlh v dôsledku súdneho rozhodnutia o vyporiadaní BSM, ale ako osobu "pristupujúcu k záväzku dlžníka podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka", a ďalej z formulácie jej znenia vyplýva, že nielen odporca 2/, ako osoba identifikovaná v bode 1. 3.(pristupujúci k záväzku) ale aj dlžník, teda odporkyňa 1/ identifikovaná v bode 1. 2.dohody, uznávajú svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 14.03.2005 vo výške 9.932,82 eur, ktorí sa zaväzujú splácať v splátkach. Bez ohľadu na to, že predmetná dohoda nie je odporkyňou 1/ podpísaná (podpísaná je len odporcom 2) z jej obsahu nielenže nemožno vyvodíť ňou tvrdý prejav vôle veriteľa, smerujúci k udeleniu súhlasu s prevzatím dotknutého dlhu výlučne odporcom 2/, ale vychádzajúc z jej znenia vyjadruje vôľu odporcu 2/ "pristúpiť k záväzku v zmysle ust. § 533 Občianskeho zákonníka", podstatou ktorého inštitútu na rozdiel od prevzatia dlhu, je vznik ďalšieho záväzkového právneho vzťahu medzi tým, kto pristúpil k dlhu a veriteľom, čím dochádza k zabezpečeniu pohľadávky, pretože vzniká nový záväzkový vzťah medzi veriteľom a ďalším dlžníkom, ktorý pristupuje už k existujúcemu záväzku, ktorý prejav vôle však nemá za následok zánik záväzku pôvodného dlžníka, ale len to, že veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov, či už pôvodného alebo nového, alebo od oboch súčasne, pričom obaja sú voči veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne. Bez ohľadu na to, že táto dohoda nemohla vyvolať takéto právne účinky, pretože odporca 2/ od počiatku vzniku dlhu, a ako aj pri podpise tejto dohody už bol subjektom záväzkového právneho vzťahu, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, v postavení dlžníka, rozhodujúcim z hľadiska posúdenia prejavov vôle zmluvných strán je záver, že z nej rozhodne nevyplýva prejav vôle navrhovateľa, smerujúci k udeleniu súhlasu s prevzatím dotknutého dlhu výlučne odporcom 2/, ako v konaní tvrdila navrhovateľka. Vo vzťahu k správnosti uvedeného záveru, sú bez právneho významu tvrdenia odporkyne 1/, že konanie navrhovateľa je účelové, pretože o akceptácii prevzatia dlhu z jeho strany svedčí skutočnosť, že ju nevyzýval na splnenie dlhu a tiež že dohodu o uznaní uzatváral výlučne s odporcom 2/. Zo solidárnej povahy tohto záväzku, ktorý má pôvod v uzatvorenej zmluve o úvere totiž vyplýva právo veriteľa požadovať plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka, alebo od oboch súčasne, pričom obaja sú voči veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne, pričom je výlučne na jeho vôli, aký postup zvolí. Pre úplnosť navyše treba dodať, že veriteľ od doby, ako mu mali po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM túto skutočnosť ako tvrdí odporkyňa 1/ oznámiť (právoplatné rozhodnutie 31.3.2010) žiadnym spôsobom vo vzťahu ani k jednému z dlžníkov neprejavil súhlas s prevzatím tohto dlhu (zákon mu neukladá oznámiť nesúhlas), pričom jeho nečinnosť si ako súhlas vykladať rozhodne nemožno. Existenciu samotnej dohody o uznaní dlhu datovanej dňom 29.4.2012 v konečnom dôsledku aj pre odstup času odkedy veriteľovi mal byť obsah súdneho rozhodnutia oznámený, nemá opodstatnenie dávať do súvisu so súdnym rozhodnutím vo veci vyporiadania BSM účastníkov.

Z uvedených dôvodov preto je nedôvodná námietka odporkyne 1/ o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie na jej strane v tomto konaní vo vzťahu k navrhovateľom uplatnenému nároku, pretože preukázateľne účinky prevzatia dlhu odporcom 2/ v zmysle súdneho rozhodnutia vo vzťahu k veriteľovi pre absenciu jeho súhlasu nenastali, jeho právo domáhať sa zaplatenia dlhu aj zo strany odporkyne 1/ zostalo zachované, z čoho vyplýva, že odporkyňa 1/ je v konaní nositeľkou hmotnoprávneho vzťahu tvrdeného navrhovateľom, teda je vecne pasívne legitimovaná.

V konečnom dôsledku ako nedôvodnú, vyhodnotil odvolací súd aj námietku odporkyne 1/, spočívajúcu v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k nej predstavovalo zásah do jej práva na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a oprávnených záujmov z hľadiska ust. § 1 O.s.p. Civilný proces predstavuje zákonom (O.s.p.) upravený postup súdu a účastníkov tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova k zachovávaní zákonov a čestnému plneniu povinností a k úcte k právam iných osôb. Napriek tomu, že posledná časť vety § 1 O.s.p. nemá normatívnu povahu, vymedzuje niektoré princípy, na základe ktorých je civilný proces budovaný. Pojem „spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov“ sa však už dlhšie nevykladá v súlade so zásadou materiálnej pravdy, ale naopak, v súlade so zásadou tzv. formálnej pravdy, teda prejednávacieho princípu v civilnom procese. V zmysle prejednávacieho princípu platí stará rímsko-právna zásada "vigilantibus iura scripta sunt", v zmysle ktorej právo chráni len toho, kto o svoje právo náležite dbá. Spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov predstavuje teda len garanciu procesných práv, o ktorých je súd povinný účastníkov poučiť. Porušenie procesných práv odporkyne 1/ ako účastníčky konania, nebolo zo strany odporkyne 1/ tvrdené, ani odvolacím súdom zistené.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny za použ. § 219, ods.1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p., tak že navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní ich náhradu nepriznal, pretože tento si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy ani nevyplývajú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .